צה: גיד הנשה פרק שביעי חולין

אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה. ואי לא אסיק אלא חד לא הוה עורב והא לא הוה (ב) למיסק שמא שלו נאכל כמיס חהו אחר אכל השתא דאסיק תרי אסרינן אע"פ שרוב טבחי ישראל הוו שם דמיים שמא עורב הביא מרובא דעלמא והייט דקאמר דאיסורא שביחי טפי כלומר במקומות הרחוקים שיכולים עורבין להביא משם ולקמן דשרי רב הונא ככדי וכוליתא דמייתו עורבין ושלו משום דהיתרא שכיחא (ג) התם בכל מקומות שסביב שהיו עורבין יכולים להביא משם היו רוב טבחי ישראל: **לא** עלים רב עיניה מיניה. לא היה יכול לדקדק מכאן דסבר רב דבשר שנתעלם מן העין אסור דלמא רוב טבחי עובדי כוכבים היו שם: **כאליעזר** עבד אברהם. (ד) ואם תאמר אליעזר היאך ניחש (מנהדרין דף נ:) כל האמור בפרשת מכשף כן נמ מוזהר עליו וי"ל (ד) דההוא תנא סבר שלא נתן לה הלמידים עד שהגידה לו בת מי היא ואע"ג דכתיב (בראשית כד) ויקח האיש נזם זהב וגו' והדר כתיב ויאמר בת מי את אין מוקדם ומאוחר בתורה וכן מוכח בספר דכתיב ואשאל אותה ואומר בת מי את:

וכיונתן בן שאול. וא"ת היאך ניחש ויש לומר דלמד את נערי אמר כן ובכלו הכי נמי היה עולה: **תריסר** גמלי. וי"מ גריב גוילי כלומר תריסר גוילין כתובין שאלות: **בחרוזים** הרי זה סימן. משמע דאין דרך לחרוז בשר וא"ת דבתוספתא [ב"מ פ"ב] קתני מלא חרוזין של דגים ושל בשר הרי אלו שלו ויש לומר דהכא סתמינן בדבר מועט (ה) ולא

מחוור רישא נפל מיניה אזל אייתי סילתא שדא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שביחי דהתירא לא שביחי אמר להו דאיסורא שביחי טפי (ו)וכי מכללא מאי פרווחא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (ז)רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא (ח)בציירא וחתומא ואי נמי (ט)בסימנא (י)כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן חתניה חזי מברא דקאתי לאפיה אמר מברא קאתי לאפי יומא טבא לגו אזל קם אבבא (יא)אודיק בבזעא דדשא חזי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אתא טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומי הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב (יב)כל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב (יג)לא מתהני מסעודת הרשות רב בדיק במברא ושמואל בדיק בספרא רבי יוחנן (יד)בדיק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב שדר ליה (טו)תליסר גמלי ספקי טריפתא אמר אית לי רב בבבל איזיל איחזייה א"ל לינוקא פסוק לי פסוקיך אמר ליה (טז)ושמואל מת אמר ש"מ נח נפשיה דשמואל ולא היא לא שביב שמואל אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר (יז)בית תינוק ואשה אף על פי שאין נחש יש סימן אמר ר' אלעזר והוא דאיתחזק תלתא זימני דכתיב (יח)יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו בעא מיניה רב הונא מרב בחרוזין מהו א"ל אל תהי שוטה בחרוזין הרי זה סימן איכא דאמרי אמר רב הונא אמר רב בחרוזין הרי זה סימן רב נחמן מנהרדעא איקלע לגבי רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפורי אתו עורבי שדו כבדי וכוליתא אמר ליה שקול ואכול האידנא דהיתרא שכיח טפי רב חייא בר אבין איתבד ליה כרכשא (יט)(בי דינא) אתא לקמיה דרב הונא אמר ליה אית לך סימנא בגויה א"ל לא (כ)אית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב חנינא חוזאה איתבד ליה גבא דבשרא אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא אית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב נתן בר אביי איתבד ליה קיבורא דתכלתא אתא לקמיה דרב חסדא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא אית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול אמר רבא (כא)מרישא הוה אמינא סימנא עדיף מטביעות עינא דהא מהדרינן אבידתא בסימנא ולא

מן העין: **אל תהי שוטה בחרוזים.** כשאלה זו דומלי זה סימן לשון מורי. לישנא אחרינא אל תהי שוטה דבחרוזין הרי זה סימן: **איכא דאמרי** לאו בעית הוא אלא שמעתא אחמר אמר רב הונא כו': **שדו.** היו משליכין: **האידנא דהיתרא שכיח טפי.** דהיום רוב שוחטים ישראלים הם ולפפק טרפה לא חיישינן דרוב בהמות אינן טרפות: **כרכשא.** טבחי"מ: רב הונא ס"ל כרב רביה דאסר בהעלמה ולא קי"ל כוותיה בהא אלא לאתנינתן סמכינן נמלא בגבוליה מלא בה בשר(ו) ואע"ג דשינהו(ז) בעומד ורואהו שיעורי דחיקי ניהו וכי קי"ל הלכתא כרב באיסורי גבי פלוגתא דשמואל הוא דאמרינן אחל גבי מתניתין לא ורב בהא הא קא חזינן דא"ל שקול אכול: **קיבורא.** לימוייסי"ל: **תכלתא.** לריך להכירה שלא תתחלף בקלא אילן: **דהא מהדרינן אבידתא.** לכל אדם בסימנין ולא מהדרינן אבידתא בטביעות עינא אלא לגורבא מרבנן באלו מלאיות (ב"מ דף כג.):

להני

מחוור. מחללו ומדיחו כמיס: **סלסא.** סל: **עבדי נמי הכי.** וכי דרך הוא כן שהמאכל מתן אחד מולא שנים כלומר אחרים הוו נמי התם ברישא: **דהיתירא לא שכיחי.** בתמיה הא נמי דהיתירא הוא: **וכי מכללא מאי.** לעיל קאי דאמרי לאו בפירוש איתמר מאי בין פירושא לכללא והא שפיר שמעינן מינה דכיון שנתעלם אסור מדאסר לרחם הנמלא: ומשני איכא ביניהו דליכא למיסמך אמילתא כולי האי דאיכא למימר ברוב טבחי ישראל מודה דמותר והכא משום דפרווחא דעובדי כוכבים הואי. נמל פור"ט ושכיחי דאיסורא טפי: **אלא רב היכי אכיל בשרא.** הואיל והבעלמא אסר ליה: ומשני **בשעתיה.** מיד כשנשחט: **אחלא קרנתא.** לכל אחיכה ג' קרנות ומשום סימן (ו) שלא יגנבו ממנה אנשי ביתו: **חוא מברא.** מעבורת הנהר שהיתה באה מעבר הנהר לעבר זה: **אמר מברא אתי לאפאי יומא טבא לגו.** סימן טוב הוא לעובדי דרכים כשהמעבורת באה לקראתן מתליה קודם שזמנה יום טוב להם בבית אוספיהם באותה לילה כשלינו: **אודיק בבזעא דדשא.** הלין דרך סדק שבדלת: **איכו השתא.** כלומר אם כשמירתכם השתא: **ספיתו להו איסורא לבני ברתי.** שהעלמתם עיניכם: **דנחיש.** אמעבורא דאתא לאפיה דאמר יומא טבא לגו: **כל נחש שאינו.** סימן עליו ממש כאליעזר עבד אברהם שאם תשקני אדבר בה ואם לאו לא אדבר בה: **וכיונתן בן שאול.** אם יאמרו (ח)(אליו עלו) ועליו(ט): **סעודת הרשות.** בת מ"מ לע"ה באלו עובדין (פסחים מט.): **בדיק במברא.** אם מזומנת לו אחיל ואם בקושי מוצאה לא אחיל: **בינוקא.** דשייל ליה פסוק לי פסוקין: **כולהו שני.** דהוה רב קייס בבבל כי הוה כתב ר' יוחנן מארץ ישראל שאלה או תשובה היה כותב בתגרתו לקדם רבינו שבבבל: **אמר.** שמואל: **לא ידיע לי מידי דרביה אנא.** לא אוכל לחפש דבר שאהיה אני בקי בו והוא לא שנאו ואהיה רבו: **תליסר גמלי.** לאו דווקא: **ספקי טריפתא.** מיני ספק טרפות. ואני שמעתי הגי ספקי עופות טמאים דאלו טריפות (לעיל דף סב:): **בית תינוק ואשה.** בנה בית לו נולד לו בן לו נשא אשה: **אע"פ שאין נחש.** שאסור לנחש ולסמוך על הנחש: **יש סימן.** סימנא בעלמא הוי מיהא דאי מלגא בסחורה לאשה אחר שבנה בית לו שנולד התינוק לו שנשא אשה סימן הוא שהולך ומצליח ואי לא ירגיל לנחש יותר מדאי שיש לאדם שלא יצליח: **אלפא זימני.** הללים לו לא הללים: **יוסף איננו ושמעון איננו.** הרי שתים אם את בנימין תקחו מיד עלי היו כולנה ואין לך לרה שאינה עוברת עלי: **בחרוזין מהו.** נתן בשר בחרוזין דישט"ש ונתעלם

מסורת הש"ס

ה) [ג"ר הערוך נערך חל יא מחלילן], ב) [ברכות יב. וש"נ], ג) [ע"ר תוס' כ"מ כב: ד"ה מחרחות ותוספות עוד שם כד: ד"ה אחתן], ד) כ"מ כב: ביקה כח., ה) [מ"י של ויקקף על פני מדוש ומודיע. ערוך ערך מדק ג'], ו) [ע"ר תוס' ברכות כ. ד"ה תליסר וברש"י שבת קיט. ד"ה תליסר עלמא ותוס' כ"ב קלב: ד"ה עליתא], ז) [ל"ל ביני דגא וכ"ל ברי"ף והתא"ם פי' בין החביות], ח) [ל"ל חרים], ט) [ל"ל עלו עליו], י) [שמואל ג יד], כ) [סקלים פ"ז מ"ג], ל) [מכשירין פ"ב מ"ט], מ) [לעיל ע"ח], נ) [בכורות מט:], ס) [וע"ע תוס' כ"מ כב: ד"ה מחרוזות].

גליון הש"ס

תוס' ד"ה באליעזר כו' ואא"ת. עי' כל"ד"ק שמואל מ' י"ד ט כתריסה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אחלא קרנתא וכו' אלא יגנבו. ל"נ עי' פרק אלו מלאכות דף כג. ע"ב ופ' אין נדרין דף כח ע"א פירש"י בענין אחר: (ב) תוס' ד"ה אסיק וכו' לא הוה ליה למימר: (ג) בא"ד שכיחא טפי התם: (ד) ד"ה כאליעזר וכו' לסבוא תנא סבר. נ"ב עי' בתענית דף ד בתוס':

ליעוי רש"י

פורי"ט. גמל.
ריש"ש [ריש"ט].
חבלים. חוטים.
שבחי"א [שבחיא"ה].
חלחילה.
ליפורישי"ל. פקנת (של חוט).

מוסף רש"י

וכי מבללא מאי. וכי אמר ליה מכללא מאי גרישותא איכא (ברכות יב.) מה לנו לו איתמר מכלל לו בפירוש, הא מהא כללא שפיר שמעינן ומה יש לנו לגמגם בכלל זה (לע"ל צז.). **דרבה ב"ר הונא.** כשהיה שולח כשר לאשתו ביד נכרי, מחתך ליה אתלת קרנתא. עושה החתיכה בת ג' קרנות (ב"מ כב.) כשהיה משלח הכשר לביתו היה רגיל לעשות כל חתיכה בעלת ג' קרנות, וכבר היו מכירין אנשי ביתו שזה היה סימן שלו (ביצה כח.). **תליסר גמלי.** נוחתא בעלמא הוא (שבת קיט.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com